

EBH2006. 1544.

A garantált illetmény összegét meghaladó, munkáltatói döntésen alapuló illetményrész a kinevezésben meghatározott illetmény része. Ebből következően a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész akkor csökkenthető vagy vonható meg, ha ez nem jár a kinevezés szerinti illetmény összegének csökkenésével (1992. évi XXXIII. törvény 21. § (1) és (3) bek., 66. § (1) bek.; 1992. évi XXII. törvény 82. § (1) bek.).

A felperes módosított keresetében azt kérte, hogy a bíróság változtassa meg az átsorolását, és kötelezze az alperest 2005. január 1-jétől a garantált illetményén felüli illetményrész megfizetésére.

A munkaügyi bíróság ítéletével a felperes keresetének helyt adott, és a 2005. január 14-én kelt átsorolást akként módosította, hogy a felperest a garantált összegén felüli 5000 forint illetményrész továbbra is megilleti. Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50 000 forint elmaradt illetményt.

Az ítéleti tényállás szerint a felperes 2002. szeptember 1-jétől a garantált illetményén felül 5000 forint - munkáltatói döntésen alapuló - illetményrészben is részesült. A 2005. január 14-én kelt, a felek által aláírt átsorolás, amely a 12. fizetési fokozatból a 13. fizetési fokozatba való átsorolásról rendelkezett, a megemelt összegű garantált illetményen felüli 5000 forint illetményrészt is tartalmazta. A megyei közgyűlés az átsorolást nem hagyta jóvá, mert a garantálton felüli illetményrészt nem kívánta biztosítani. Az alperes ezt követően ugyancsak 2005. január 14-ei keltezéssel új átsorolást készített, amely megvonta a vitatott 5000 forint illetményrészt. A felperes ennek az átsorolásnak az átvételekor jelezte, hogy csak a fizetési fokozatba való átsorolásra vonatkozó módosítással ért egyet, a garantált összegén felüli illetményrész megvonását nem fogadja el, ez ellen jogorvoslattal él.

Az előbbieken alapján a bíróság megállapította, hogy az alperes jogellenesen járt el, amikor egyoldalúan megvonta a felperes illetményének részét képező 5000 forint garantált összegén felüli illetményrészt, mert a 2005. január 14-én kelt első átsorolás tartalmazta az 5000 forint-garantált illetményt meghaladó - illetményrészt, és a felek egybehangzó nyilatkozatára tekintettel ez az átsorolás utóbb csupán közös megegyezéssel lett volna módosítható.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró megyei bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezését nem érintette, fellebbezett rendelkezését megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság szerint a munkaügyi bíróság a jogvita elbírálásához szükséges tényállást helyesen állapította meg, azonban az érdemi döntésével nem értett egyet. Álláspontja szerint kinevezés esetében az illetmény tekintetében nincs közös megállapodás, a munkáltató köteles a jogszabályok alapján a közalkalmazott fizetési osztályát, fizetési fokozatát és ennek alapján a garantált illetményét megállapítani. A közalkalmazottat megillető egyéb rendszeres illetménynövekményt a munkáltató szintén a jogszabályi rendelkezések keretei között állapíthatja meg. Az 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 66. § (1) bekezdése alapján a felperes csupán a Kjt. alapján járó illetményrészekre tarthatott igényt. Az önkormányzat az előző években

költségvetésének elfogadásakor bizonyos fedezetet biztosított arra, hogy az alperes munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt is megállapítson, azonban 2005. évre ilyen fedezetet nem biztosított, ezért nem volt lehetősége az alperesnek, hogy ún. nem garantált illetményrészt is megállapítson.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Álláspontja szerint a munkáltató nem volt jogosult egyoldalúan módosítani a kinevezését a megállapított illetményrész tekintetében, ezért annak visszaállításával a jogerős ítélet meghozataláig kérte alperest a havi 5000 forint megfizetésére kötelezni.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A felülvizsgálati kérelem helyesen hivatkozott arra, hogy az illetmény a kinevezés részét képezi, és a kinevezésnek a közalkalmazott részéről történt elfogadásával a jogviszony alanyai közt a megállapodás az illetmény tekintetében is létrejön [Kjt. 21. § (1) és (3) bekezdés]. Ennélfogva az illetmény módosításáról szóló átsorolás tekintetében is szükséges a felek megállapodása.

Az irányadó tényállás szerint 2005. január 14-én az első átsorolás elfogadásával a kinevezés-módosítás a garantált illetményen felüli 5000 forint illetményrészt is magában foglaló, összesen 227 100 forint illetmény tekintetében a felek között létrejött. Az ezt követő újabb átsorolási okmány szerint a felperes illetménye összesen 222 100 forint volt, és az illetmény csökkenését illetően a felek között megállapodás nem született. Ezt az alperes maga is állította, amikor a perben úgy nyilatkozott, hogy az „illetményrész megvonása kérdésében közöttünk nem volt egyetértés, megegyezés az átsorolás aláírásakor és ez világos volt mindkettőnk előtt”. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által így megállapított - a peres felek által nem támadott - tényállást döntése alapjául elfogadta.

Az adott esetben az 5000 forintos illetményrész megvonása a felek megállapodásán alapuló előző kinevezés-módosításban (átsorolásban) megállapított összes illetmény csökkenését eredményezte. Felperes igénye elbírálásánál ennek van jelentősége.

A Kjt. 66. §-ának (1) bekezdése a törvényben meghatározott besorolás szerinti garantált illetmény összegét a közalkalmazott fizetési fokozatához kapcsolódó garantált minimumként határozza meg. Ezáltal lehetőséget biztosít a munkáltató számára, hogy a közalkalmazott illetményét az illetménytáblában meghatározottnál magasabb összegben állapítsa meg. Ez a különbség az illetmény része. Ebből következik, hogy a közalkalmazott a garantált illetményen felüli, munkáltatói döntésen alapuló illetményt a mindenkori garantált illetménye összegétől függetlenül a megállapításkor összegben nem követelheti. **Amennyiben a közalkalmazott illetménye összességében nem csökken, a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész megvonható, vagy csökkenthető, mivel így a kinevezés szerinti illetménye nem változik, tehát nem ütközik az 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 82. §-ának (1) bekezdésébe.**

Az előbbieket figyelembevételével felperes ezért igényelhetette az alperes által megállapított 5000 forint illetményrészt, mert az utolsó átsorolása folytán az illetménye összességében ennyivel csökkent, és ezt nem fogadta el, ebben a részében az átsorolás, egyoldalú kinevezés-módosításnak minősült. A felperesnek a szabályos kinevezés-módosítás szerinti illetményre való jogosultságát az nem érinti, hogy az alperes a személyi juttatások előirányzata felett rendelkező ellenjegyzését előzetesen nem szerezte be.

A jogerős ítélet ettől eltérő döntése a Kjt. 21. §-ának (1) és (3) bekezdésébe, 66. §-ának (1) bekezdésébe, valamint az Mt. 82. §-ának (1) bekezdésébe ütközően jogszabálysértő.

A felperes a másodfokú eljárásban nem kérte az elmaradt illetmény címén történt marasztalás

összegének felemelését, ennél fogva ezt a felülvizsgálati kérelmében már nem igényelhette.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság az 1952. évi III. törvény 275. §-ának (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és a munkaügyi bíróság ítéletét - az előző indokolásbeli módosítással - helybenhagyta. (Legf. Bír. Mfv. II. 10.510/2006.)

(Megjelent: Legfelsőbb Bíróság Határozatainak Hivatalos Gyűjteménye 2006/2.)